

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Godefridus Episcop. 8. Novembr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

scit? Heu! peccatis meis infernum merui, & nihil pati volo, ut ea peccata deleantur? Martyrium passus sum sancti, ego verò ne verbulum quidem? voluntatem tuam cum divina componeres nec tam facile irasceris, si crederes, quod bona & mala, vita & mors, paupertas & honestas à Deo sunt.

2. Vide, quod crimina nascuntur ex iracundia: hinc injuriæ, calumniæ, rixæ, bella: Ut iram extinguas, memento patientiæ, & mansuetudinis Christi. Audi mitissimum Iesum dicentem: *beati mites*. An fulgurat, an tonat Deus, quoties offenditur? Iratus nihil suscipias, nihil statuas, sed exspecta, dum remiserit ira.

3. Si quispiam te offendit, ubi deserbuerit iracundia, eum conveni, & inter te & ipsum solum expone, quid egerit; id si feceris, eâ, quâ par est benignitate & prudentiâ, profecto audiet, agnoscet peccatum, sine mora in gratiam redi cum eo, & tamen in ipso culpa resideat, prior tamen aperi reconciliationem. Officio suo si deest, ut quid deesses tuo, consiliumq; Christi contemneres.

S. GODEFRIDUS Episcop.

8. Novembr.

Sit Eleemosyna tua in abscondito, & pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Christus Matth. c. 6.

Coepit

Coepit Godefridus in tempore (quonia
 quennis utpote) ad sanctitatem inter
 Coenobitas conniti, Musis juxta & pietate
 succollantibus. Anno ætatis XXVI. Abbas,
 inde Pont. Ambianensis mirum est quam be-
 nignum se miseris exhibuerit, tredecim quo-
 tidie de his epulo solitus excipere, ablutis suâ
 manu eorum pedibus: nihil utique alienum
 à summa dignitate existimans, facere, quod
 prior Pont. Max. Christus fecisset. Et fortè be-
 ne magnum & qui culinæ unicus superabat,
 piscem inde ipse asportaverat, donum lepro-
 sis stipem rogantibus. Fieri cum absens tunc
 succenseret postea Oeconomus, illud modo
 respondit Godefridus: Etiam atque etiam vi-
 deret, illène abundaret an pauper Christus e-
 suriret rectius? Et verò ut hunc tegeret, non
 dubitavit suis laciniis summa hyeme se spolia-
 re; & mendicabulum his ditare, ipse contra
 frigora hac unâ charitate satis armatus. Jam
 clementiæ in subditos illud sit argumentum,
 quòd ad tyrannum, quem ob scelera templo
 proscripterat, per maxima itinera excalceatus
 contendit, & ad facinorum detestationem
 reum supplex in genua Judex invitavit, quin
 tunc etiam contumacem nihilominus capti-
 vum postea in libertatem asseruit. Quòd ta-
 men

men Cives Ambianenses monita eius vel negligenter, vel contemnerent etiam, ignem urbi exercitus imminere vidit, interitum huius, ut D. Firminus Godefrido vaticinatus est, portendentes, qui non multo post reapse delapsis caelo flammis est insecutus. Nos, in caelo Deus ignes, oculis lacrimas rectè pluemus. *Ex SUR.*

MEDITATIO.

De vanis hominum iudiciis.

1. **O**Mnia dicta & facta tua ad Dei gloriam referantur. Cave ne corrumpantur vanitate. Etenim si dictis aut factis tuis gloriam, & famam aucuperis, mercedem accepisti O Deus? pro me venisti in mundum, pro me laborasti. Pro me passus, & in Cruce mortuus es; vivam utique, & moriar pro te.
2. Ne sis sollicitus de vanis hominum iudiciis, nullus unquam omnibus probatus est; quot capita, tot sensus; qui posses igitur, etiam si velles, tam varios sensus in tuas partes trahere? noli deesse officio tuo scommatum & dicteriorum metu. Vix verbulum ferre potes, quomodo restitisses Tyrannorum blanditiis, minis & suppliciis? quæ omnia primi Christiani, tam fortiter ac tam alacriter vicerunt.
3. Cave ne quempiam à divino obsequio dicterioris, & jocis avoces, qui alios seducit, probat, esse se filium Dæmonis, rapit gloriam Deo, & gratiam homini. Cave impiè jocantes, & retrahentes à piis operibus

bus, ut affeclas diaboli: pié & sapienter age, & noli
 desipere in gratiam stultorum. An existimas, te pos-
 se effugere, quod non effugit augustissima Trinitas?
 loquantur illi, ac sentiant de te, quidquid voluerint.
 Quid ad te? in bonam partem accipe. O *sancta Trini-
 tas? nec tu stultorum linguas prorsus effugisti.* Greg. Naz.

MEMORIA CRUCI- FIXI BERYTHENSIS,

9. Novembr.

*Rursum crucifigentes sibimetipsis fi-
 lium Dei, & ostentui habentes.*

S. Paul ad Hebr. c. 6.

Nimirum facilè Christo cum Carpo ho-
 die credemus, velle illum iteratò pro
 nobis mori, si modo vivere nos velimus. Be-
 rytus civitas est Tyro & Sidoni contermina.
 In hac sub annum DCCLXV. habitare inter
 spinas lilia, hoc est inter Hebræos Christianos
 vidisses. Et fortè Christianus ædibus suis Ju-
 dæo cessit alioque migravit, oblitus secum
 ferre nobilissimam & ab omnibus retro mayo-
 ribus acceptam hæreditatem Christi imagi-
 nem Cruci suffixam, opus ab artifice manu
 ipsius Nicodemi commendandum. Spectastes
 in nepotibus suis antiquos Servatoris hostes,
 &